

Zakładanie polskiej spółki z o.o. przez cudzoziemców

Wprowadzenie

Niniejszy artykuł ma na celu przybliżenie osobom zagranicznym procedury zakładania w Polsce działalności gospodarczej w formie spółki z o.o., która należy do jednej najczęściej wybieranych przez cudzoziemców rodzajów spółek. Powodem dla dużej popularności tej spółki jest przede wszystkim jej konstrukcja, która co do zasady, jak sama nazwa wskazuje, pozwala ograniczyć odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki, do wysokości niewniesionego kapitału zakładowego, pozostawiając majątek osobisty wspólnika bezpiecznym, na wypadek niewypłacalności spółki. Innymi cechami, które również mogą zachęcać to zakładania tego typu spółek to minimalny kapitał zakładowy na poziomie 5000zł i dowolny cel prowadzonej działalności gospodarczej. Zanim jednak będzie można rozpocząć działalność spółki z o.o., tak jak przy każdej innej działalności, trzeba dopełnić określonych formalności. Procedurę zakładania spółki z o.o. ze szczególnym uwzględnieniem cudzoziemców, postaram się przybliżyć w poniższym artykule.

1. CUDZOZIEMIEC W ŚWIETLE POLSKIEGO PRAWA

1.1 Kraj pochodzenia

Aktem prawnym, który reguluje zasady zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. W myśl tej ustawy, zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych warunkach, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie. W pierwszej kolejności należy więc odpowiedzieć na pytanie, czy cudzoziemiec chcący założyć w Polsce spółkę z o.o., podlega dodatkowym ograniczeniom lub obowiązkom wynikającym z ustawy. Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą spółka z o.o. jest jedną z tych spółek (obok spółki komandytowej, komandytowo-akcyjnej i spółki akcyjnej), dla których polskie prawo nie wprowadza żadnych ograniczeń związanych z tym, że podmioty chcące ją założyć są osobami zagranicznymi. Powyższe stwierdzenie nie ma jednak charakteru absolutnego, a sytuacja jest niestety trochę bardziej złożona niż mogłoby się wydawać.

Przywołany przepis odnosi się jedynie do sytuacji, w której założycielem spółki z o.o. będzie cudzoziemiec lub przedsiębiorstwo z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Państwa strony EFTA będącego członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego tj. Norwegia, Lichtenstein i Islandia. Podmioty z tych państw, rzeczywiście korzystają z wolności zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej, na równi z obywatelami polskimi. Jednak dla podmiotów z państw nienależących do UE, czy EFTA, „ustawa o cudzoziemcach” wprowadza dodatkowe wymogi składające się łącznie na procedurę uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy w celu podjęcia działalności gospodarczej. (Jeżeli jesteś obywatelem państwa UE lub państwa będącego członkiem EFTA i EOG, to możesz przejść do następnego rozdziału).

1.2 Wymagania dla cudzoziemców (os. fizycznych)

W myśl ustawy o cudzoziemcach, osobie fizycznej w tym również członkowi zarządu będącego cudzoziemcem państwa niebędącego członkiem UE lub EFTA/EOG, zezwolenia na pobyt czasowy w celu podjęcia działalności gospodarczej, udziela Wojewoda na czas nie przekraczający 3 lat, po łącznym spełnieniu następujących warunków:

- 1) Cudzoziemiec musi posiadać ubezpieczenie zdrowotne lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela środków leczenia na terytorium RP,
- 2) Źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny - Przyjmuje się, że dochód cudzoziemca wystarcza na utrzymanie jego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny, gdy przewyższa wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 roku poz. 182, ze zm.),
- 3) Zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska lub wykonywanie określonego zawodu, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów szczególnych,
- 4) Zapewnione miejsce zamieszkania na terytorium RP - dla wykazania tej przesłanki wystarczy wykazanie jakiegokolwiek tytułu prawnego do władania lokalem mieszkalnym jak: umowa najmu lub oświadczenie właściciela o zapewnieniu miejsca zamieszkania.

Cudzoziemiec ubiegający się o zgodę na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej po raz pierwszy, powinien ponadto wykazać, że posiada **wystarczające środki**, aby spełnić w przyszłości wymagane ustawą kryteria jakimi są: osiągnięcie w ciągu roku dochodu w wysokości nie niższej niż 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w danym województwie (według danych prezesa GUS z 3-go kwartału roku poprzedzającego złożenie wniosku) **lub** zatrudnienie na czas nieokreślony co najmniej 2 pracowników będących obywatelami Polski lub cudzoziemcami, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt. 1–9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy tj. :

- „1) posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) udzielono mu ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4a) posiada zgodę na pobyt ze względów humanitarnych;
- 5) posiada zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) korzysta z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 8) jest obywatelem państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nienależącego do Unii Europejskiej;
- 9) jest obywatelem państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umowy zawartej przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.”

Obowiązek wykazania, iż posiada się środki służące do spełnienia powyższych kryteriów można zastąpić umotywowanym oświadczeniem wskazującym na realizację działań zmierzających do spełnienia powyższych kryteriów. Takimi działaniami mogą być w szczególności te, które przyczyniają się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzenia korzystnych innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy, które wzmacniają przekonanie, że spółka będzie osiągała w przyszłości wystarczający dochód lub zatrudni odpowiednią liczbę pracowników.

1.3 Wniosek do Urzędu Wojewódzkiego

Wniosek o zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej należy złożyć w Urzędzie Wojewódzkim (Wydział Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców) na urzędowym formularzu, do którego należy dołączyć:

- 1) 4 kolorowe fotografie przedstawiające wizerunek twarzy cudzoziemca,¹
- 2) kserokopię ważnego dokumentu podróży (oryginał do wglądu),
- 3) dowód uiszczenia opłaty skarbowej (340zł za wydanie zezwolenia i 50zł za wydanie karty pobytu)
- 4) dokumenty potwierdzające posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego² lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium RP (np. stosowne zaświadczenie z ZUS, polisa ubezpieczeniowa)
- 5) dokument potwierdzający posiadanie zapewnionego miejsca zamieszkania - np. wspomniana wcześniej umowa najmu, lub oświadczenie właściciela lokalu,
- 6) Umowę o pracę wraz z zeznaniami „PIT” o wysokości osiągniętego przez cudzoziemca dochodu za ostatni rok podatkowy lub inne dokumenty w celu poświadczenia źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na utrzymaniu (dla osoby samotnie gospodarującej - 542 zł netto miesięcznie, dla osoby w rodzinie - w wysokości 456 zł netto miesięcznie).
- 7) zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska lub wykonywanie zawodu, gdy obowiązek jej uzyskania wynika z przepisów odrębnych.³

Jako, że wojewoda udziela omawianego zezwolenia, na czas określony nie przekraczający 3 lat, to dalsze prowadzenie działalności gospodarczej po upływie tego terminu wymaga złożenia kolejnego wniosku o udzielenie zezwolenia. Kolejny wniosek należy złożyć jeszcze przed upływem terminu obowiązywania pierwszego, z tą zmianą, że oprócz wymagań określonych powyżej, trzeba wykazać osiągnięcie przez spółkę wymaganego rezultatu. Ponowny wniosek powinien więc dodatkowo zawierać:

1. dokumenty potwierdzające osiągnięcie w roku poprzedzającym, dochodu w wysokość nie niższej niż 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na podstawie danych opublikowanych przez prezesa GUS, w trzecim kwartale roku poprzedzającego złożenie wniosku. Dowodem takim może być np. CIT-8 lub zaświadczenie z Urzędu Skarbowego za poprzedni rok, **lub** dokumenty potwierdzające zatrudnienie na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez okres co najmniej 1 roku poprzedzającego złożenie wniosku, co najmniej 2 pracowników - Dowodem na taką okoliczność mogą być: umowy o pracę wraz z deklaracjami ZUS;
2. zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach;
3. zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach spółki,
4. bilans spółki wraz z aktualnym rachunkiem zysków i strat;
5. umowę spółki lub akt notarialny, na podstawie, którego ustanowiona została spółka;

¹ wymiar: 35 mm x 45 mm przedstawiające wizerunek twarzy cudzoziemca od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70-80% fotografii, na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontalnej, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowujące naturalny kolor jego skóry;

- przedstawiające wyraźnie oczy cudzoziemca, a zwłaszcza źrenice, linia oczu cudzoziemca jest równoległa do górnej krawędzi fotografii.

² w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

³Zródło:http://www.malopolska.uw.gov.pl/default.aspx?page=wydawanie_zezwolen_na_pobyt_czasowy_na_prowadzenie_dg_na_terenie_RP

1.4 Wymagania dla os. prawnych z poza UE, EFTA/EOG

Jeżeli podmiotem założycielem ma być zagraniczna spółka, będąca samodzielnym podmiotem w rozumieniu przepisów prawa, odpadają w stosunku do niej powyższe wymagania związane z uzyskaniem zezwolenia na pobyt w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Wynika to z faktu, że ustawa o cudzoziemcach adresowana jest do osób fizycznych i w zakresie „*zezwoleń na pobyt w celu prowadzenia działalności gospodarczej*”, posługuje się pojęciem cudzoziemca, które to pojęcie w rozumieniu art.3 ustawy, odnosi się tylko i wyłącznie do osób które nie posiadają obywatelstwa Polskiego. Obywatelstwa nie można przypisać żadnej spółce, niezależnie od kraju pochodzenia i z tego względu przepisy ustawy o cudzoziemcach nie wywołują żadnych skutków, gdy założycielem/wspólnikiem jest zagraniczna spółka.

Przepisy ustawy o cudzoziemcach, w tym art. 142 regulują jednak sytuacje gdy nabywcą udziałów, przynajmniej w części, będzie os. fizyczna do którego odnosi się pojęcie cudzoziemca. W związku tym, zezwolenie będzie wymagane jeżeli docelowym wspólnikiem lub członkiem zarządu, w mającej powstać spółce, miałyby być osoba fizyczna z państwa nienależącego do Unii Europejskiej, czy też EFTA/EOG. W takiej sytuacji to na tych osobach, będzie spoczywał obowiązek uzyskania stosownego zezwolenia. Rodzaj tego zezwolenia będzie uzależniony od tego, czy podmiot wnioskujący jest wspólnikiem, czy też nie. Jako wspólnik będzie traktowany jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w rozumieniu art. 142, zaś jako osoba spoza spółki, będzie traktowany jak zwyczajny pracownik (W takiej sytuacji wymagana jest zgoda na wykonywanie pracy).

Jeżeli jedynymi wspólnikami w zawiązanej spółce będą zagraniczne os. prawne, a członkowie zarządu będą obywatelami UE/Polski, czy kraju będącego członkiem EFTA/EOG, to obowiązek uzyskania zezwolenia całkowicie upada, z uwagi na brak regulacji w tym zakresie. Jak łatwo można zauważyć, w przypadku obywateli państw nienależących do UE lub EFTA/EOG, polskie prawo łączy instytucje zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej z instytucją pobytu. Celem tego zapewne było zapewnienie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, jednak regulacje te znacznie utrudniają zakładanie sp. z o.o. przez cudzoziemców. Jeżeli przedsiębiorca objęty zastrzonym reżimem prawnym chciałby założyć w Polsce działalność, a nie koniecznie chciałby przenosić swojego ośrodka życiowego do Polski to można rozważyć kwestie umocowania odpowiednich osób z Polski, do wykonywania funkcji organów spółki.

1.5 Nieruchomość w majątku spółki

Kolejnym istotnym ograniczeniem nałożonym przez polskiego ustawodawcę na cudzoziemców, jest obowiązek uzyskania zezwolenia na nabycie nieruchomości. Nieuzyskanie właściwego zezwolenie będzie skutkowało nieważnością nabycia i odmową wpisu nowego nabywcy do odpowiedniego rejestru. Obowiązek powyższy dotyczy nie tylko bezpośredniego nabycia nieruchomości, lecz także nabycia pośredniego w postaci przejęcia przez podmiot zagraniczny kontroli nad Polską spółką, której majątek obejmuje nieruchomości, lub nabycia nieruchomości przez Polską spółkę, kontrolowaną przez podmiot zagraniczny. Obowiązek taki wynika z ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Ponadto ustawa ta, w sposób dokładny definiuje kim w jej rozumieniu jest cudzoziemiec. Cudzoziemcem, który musi uzyskać zezwolenie na nabycie nieruchomości jest:

- 1) osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego,
- 2) osoba prawna mająca siedzibę za granicą,
- 3) nieposiadająca osobowości prawnej spółka osób wymienionych w punkcie 1 lub 2, mająca siedzibę za granicą, utworzona zgodnie z ustawodawstwem państw obcych,
- 4) osoba prawna i spółka handlowa nieposiadająca osobowości prawnej, mająca siedzibę na terytorium Polski, kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot zagraniczny. Przez posiadanie kontroli nad polskim podmiotem przez spółkę zagraniczną, należy rozumieć sytuację w której cudzoziemiec lub cudzoziemcy dysponują bezpośrednio lub pośrednio powyżej 50% głosów na zgromadzeniu wspólników (także jako zastawnik, użytkownik i w porozumieniu z innymi osobami), albo mają pozycję dominującą nad kontrolowaną spółką.

Zezwolenie wydaje minister ds. wewnętrznych. Warunkiem wydania zezwolenia jest niezgłoszenie sprzeciwu przez ministra obrony narodowej lub ministra ds. rozwoju wsi (nieruchomości rolne), oraz wykazanie we

wniosku, szczególnych więzi cudzoziemca z Rzeczypospolitą Polską. Ustawa wymienia przykładowe okoliczności, uzasadniające szczególne więzi jak np:

- 1) Fakt prowadzenia w Polsce działalności gospodarczej,
- 2) zawarcie małżeństwa z obywatelem Polski,
- 3) członkostwo w organie zarządzającym Polskiej spółki kontrolowanej
- 4) Polskie pochodzenie
- 5) Posiadanie zezwolenia na pobyt (również zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, które zostało opisane wcześniej).

Zezwolenie wydaje minister właściwy ds. wewnętrznych, na podstawie wniosku złożonego przez cudzoziemca. Wniosek powinien zawierać oznaczenie:

- 1) Wnioskodawcy i jego statusu prawnego,
- 2) nabywanej nieruchomości,
- 3) zbywcy,
- 4) określenie formy prawnej nabycia nieruchomości
- 5) Informacje o celu i możliwości nabycia nieruchomości;

Oraz załączniki w postaci :

- 1) dokumentów potwierdzających okoliczności wskazanych we wniosku, w tym szczególnych więzi z Rzeczypospolitą Polską,
- 2) dowód uiszczenia opłaty skarbowej:
 - a) *zezwozenie na nabycie przez cudzoziemca nieruchomości, udziałów, akcji – 1.570 zł*
 - b) *promesa – 98 zł*
 - c) *inna decyzja, do której mają zastosowanie przepisy KPA – 10 zł*
 - d) *pełnomocnictwo – 17 zł*
 - e) *wydanie zaświadczenia – 17 zł*

Szczegółowe wymogi co do dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku określa *rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych informacji oraz rodzajów dokumentów, jakie jest obowiązany przedstawić cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości (Dz. U. z 2012 r., poz. 729).*

Podmioty zagraniczne zainteresowane zawiązaniem spółki z o.o., jak i nabyciem nieruchomości powinny zastanowić się nad celem nabycia. Może to być istotne dla określenia momentu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia (np. w przypadku siedziby spółki). Istnieje też możliwość ubiegania się o promesę, czyli przyrzeczenia wydania zezwolenia, pod warunkiem spełnienia warunków wymaganych do jej wydania. Wybór sposobu jak i kolejności postępowania zależy od indywidualnej sytuacji wnioskodawców.

Warto też podkreślić, że ustawa zawiera szereg ustępstw, które znoszą obowiązek uzyskania zezwolenia. Takim zwolnieniem objęte jest między innymi:

1. nabycie samodzielnego lokalu mieszkalnego, z wyjątkiem lokali znajdujących się w strefie nadgranicznej,
2. nabycie na cele statutowe nieruchomości niezabudowanych o powierzchni nieprzekraczającej 0,4ha w całym kraju, przez polską osobę prawną lub jednostkę organizacyjną, będącą pod kontrolą podmiotu zagranicznego.

2. PODEJMOWANIE DECYZJI

Podjęcie decyzji biznesowych jest nieodłącznym elementem zakładania każdej działalności gospodarczej. Pomimo, że nie wynika on wprost z przepisów, to postanowiłem o nim wspomnieć, gdyż to właśnie na tym etapie przyszli wspólnicy ustalają zasady funkcjonowania przyszłej spółki. Na tym etapie należy dojść do porozumienia co do kwestii, które muszą znaleźć się w umowie spółki, przy czym wskazane jest również aby strony przy negocjacjach tych ustaliły kwestie poboczne, których umieszczenie w umowie spółki w myśl przepisów prawa nie jest obowiązkowe.

Wspólnicy powinni w szczególności ustalić:

- Kto będzie wspólnikiem
- Role poszczególnych wspólników, ich prawa i obowiązki w spółce jak i w stosunku do spółki
- Wielkość udziałów, ich rodzaj (np. uprzywilejowane), ilość i wartość (min. 50zł)
- Czy wspólnik może mieć więcej niż jeden udział
- Nazwa spółki i miejsce jej siedziby
- Wysokość kapitału zakładowego
- Zasady podziału zysków między wspólnikami
- Wkłady które mają być wniesione na pokrycie kapitału zakładowego
- Czy wspólnicy zamierzają wnieść aport (wkład niepieniężny)
- Czy wspólnicy chcą chronić marki (logo, nazwy)
- Na jaki czas chcą zawrzeć umowę spółki
- Czy chcą ograniczyć możliwość zbywania udziałów

Powyższe elementy mają jedynie charakter przykładowy, a zasadniczym celem ustaleń biznesowych jest określenie założeń działania spółki i dojście do wspólnego porozumienia, w celu usprawnienia dalszych etapów zakładania spółki. Oczywiście jest, że powyższe założenia nie znajdują pełnego odzwierciedlenia w sytuacji gdy założycielem jest pojedynczy podmiot prawa, jednak również w tej sytuacji wskazane jest, aby jedyny wspólnik wszystko z góry dokładnie zaplanować.

3. UMOWA SPÓŁKI

Zasadniczym aktem zawiązującym spółkę jest umowa spółki. W przypadku jednoosobowej spółki odpowiednikiem tego dokumentu będzie akt założycielski. Zarówno umowa spółki jak i akt założycielski powinny być zawarte przed notariuszem w formie aktu notarialnego. Taksa notarialna za sporządzenie umowy spółki uzależniona jest od wysokości kapitału zakładowego i wynosi 100zł + 3% nadwyżki ponad 3000zł. Trzeba też pamiętać o tym, że notariusz potrąci podatek od czynności cywilnoprawnych w wysokości 0.5% wartości kapitału zakładowego. Podczas sporządzania umowy u notariusza konieczna będzie obecność tłumacza przysięgłego, który będzie gwarantem właściwego przekładu odczytywanych oświadczeń woli. Do czynności sporządzenia aktu należy stawić się z dokumentem tożsamości wydanym przez organ państwa pochodzenia cudzoziemca (Paszport). Notariusz sporządza umowę spółki zgodnie z prawem i wolą stron, a jej treść zostaje odczytana w obecności tłumacza przysięgłego, a na końcu podpisana. W przypadku gdy założycielem spółki z o.o. w Polsce, będzie przedsiębiorstwo zagraniczne, dodatkowo należy przedstawić przetłumaczony przez tłumacza przysięgłego dokument potwierdzający umocowania stawiającej osoby do reprezentacji spółki. Jeżeli osobą reprezentującą będzie prokurent, jego umocowanie powinno wynikać z aktu notarialnego, który powinien zostać przetłumaczony przysięgle i zaopatrzony w apostille⁴.

Zgodnie z Polskim kodeksem spółek handlowych, treść umowy spółki powinna obowiązkowo zawierać następujące elementy:

- 1) **Firma i siedziba spółki** Firma może być dowolnie dobrana z zastrzeżeniem, że musi zawierać dodatkowe oznaczenie: z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedzibą spółki będzie z kolei miejsce, w którym działalność gospodarcza ma być wykonywana,

⁴ *Apostille - Jest formą poświadczenia prawdziwości dokument, nadawaną w formie klauzuli, sporządzonej na podstawie wzoru dołączonego do tekstu Konwencji Haskiej. Dokument poświadczony w ten sposób nie wymaga dalszych czynności uwierzytelniających, w państwach objętych konwencją.*

Lista państw objętych konwencją oraz organy upoważnione znajdziesz w odnośniku:
<http://www.apostilleinfo.com/norway.htm>

- 2) **Przedmiot Działalności** Przedmiot działalności powinien być określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności gospodarczej, która wynika z rozporządzenia rady ministrów z dnia 24.12.2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). Istnieje możliwość wskazania więcej niż jednej kategorii działalności,
- 3) **Wysokość kapitału zakładowego** Minimalna wysokość kapitału zakładowego powinna wynosić 5000zł. Kwota ta może być wyższa w zależności od uznania założycieli.

Ważna uwaga ! Trzeba pamiętać, że przekroczenie kwoty 500tyś zł kapitału zakładowego, przy odpowiednio dużej ilości wspólników (powyżej 25), nakłada na spółkę obowiązek ustanowienia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej

- 4) **Czy wspólnik może mieć więcej niż jeden udział** Polskie przepisy przewidują możliwość określenia, czy udziały wspólników w kapitale zakładowym mają być równe, czy nierówne. Jeżeli wspólnik może mieć więcej niż jeden udział, to powinny one być równie i niepodzielne. Jeżeli zaś wspólnicy zdecydują się na udziały o nierównej wartości to każdemu z nich przypadając będzie jeden udział określony w odpowiednim ułamkowym stosunku do kapitału zakładowego. Należy jednak pamiętać, że minimalna wartość nominalna jednego udziału nie może być niższa niż 50 zł. Decyzja o tym, który system zastosować należy do założycieli spółki,
- 5) **Liczbę i wartość nominalną udziałów objętych przez poszczególnych wspólników**, Liczba i wartość nominalna udziałów należy tak określić, by obejmowały cały kapitał zakładowy. To czy wspólnik może posiadać więcej niż jeden udział zależy będzie od sytuacji opisanej w poprzednim punkcie,
- 6) **Czas trwania spółki jeżeli jest oznaczony** Strony mogą zdecydować, czy umowa spółki jest zawierana na czas oznaczony czy nieoznaczony. Jeżeli strony nie określą czasu na jaki zawarta jest umowa spółki, przyjmuje się, że zamiarem strony jest zawarcie umowy na czas nieoznaczony. Zawarcie umowy na czas oznaczony powinno wynikać z umowy,
- 7) **Oznaczenie wkładów niepieniężnych** Wkładani do spółki mogą być również rzeczy ruchome, nieruchome i zbywalne prawa majątkowe. Ważne jest aby miały charakter majątkowy, tzn. aby ich wartość można było oznaczyć kwotą pieniężną. W przypadku wniesienia na kapitał zakładowy wkładu niepieniężnego (aportu), np. samochodu lub nieruchomości, należy uczynić odpowiednią wzmiankę w umowie spółki wraz z wskazaniem wspólnika wnoszącego wkład, oraz wartość nabywanych w zamian udziałów. Brak któregoś z wyżej wymienionych elementów spowoduje wydanie postanowienia o odmowie rejestracji spółki, zaś niezachowanie formy aktu notarialnego będzie skutkowało nieważnością umowy spółki, a tym samym odmową wpisu do rejestru. Trzeba też dodać, że niema przeszkód aby w umowie spółki uregulować także inne kwestie jak chociażby: szczególne zasady reprezentacji, powoływania zarządu, uprzywilejowania wspólnika lub udziału (np. w zakresie prawa głosu lub zysku wynikającego z tego udziału), czy też nałożenia na wspólnika dodatkowych obowiązków.

4. POWOŁANIE CZŁONKÓW ZARZĄDU

Jeżeli umowa spółki, nie ustanowiła członków zarządu, to jest teraz właściwy moment aby to uczynić. W spółce z o.o., to właśnie zarząd jest odpowiedzialny za prowadzenie spraw spółki i za jej reprezentację. Jej ustanowienie jest więc konieczne, aby kolejne kroki powstawania spółki odbywały się w sposób uporządkowany i właściwy. W celu ustanowienia zarządu należy:

1. zwołać zgromadzenie wspólników w celu podjęcia uchwały ustanawiającej zarząd lub
2. uzyskać podpis wszystkich wspólników na postanowieniu ustanawiającym zarząd.

Po dokonaniu którejs z wyżej wymienionych czynności, spółka będzie posiadała organ uprawniony do reprezentacji.

5. WNIESIENIE WKŁADÓW

Przed przystąpieniem do rejestracji spółki należy wnieść wkłady na pokrycie całego kapitału zakładowego określonego w umowie. Wartość wkładów musi się równać conajmniej wartości kapitału zakładowego. Wniesienie wkładów to nic innego, jak przeniesienie własności wkładów na spółkę. W przypadku wkładów pieniężnych z racji tego, że spółka z o.o. w organizacji, jest podmiotem mogącym nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, istnieje możliwość założenia rachunku bankowego, na który można wpłacić wymagany kapitał zakładowy. Założenie rachunku będzie leżało w kompetencji zarządu. Innym rozwiązaniem może być wpłacenie kapitału gotówką w kasie spółki. Warto pamiętać, że wkłady pieniężne w walucie obcej należy przewalutować na złotówki w celu określenia właściwej wysokości wkładów w stosunku do kapitału zakładowego spółki. W przypadku wkładów niepieniężnych (aportów) w postaci ruchomości, nieruchomości lub innych zbywalnych praw majątkowych, ich wniesienie do spółki będzie polegać odpowiednio na przeniesieniu własności lub cesji.

6. REJESTRACJA:

zgłoszenie spółki do rejestru przedsiębiorców

Ostatnim etapem tworzenia spółki z o.o. jest zgłoszenie spółki do sądu prowadzącego krajowy rejestr sądowy. Sądem tym będzie sąd gospodarczy, właściwy ze względu na siedzibę spółki. Zgłoszenia spółki do rejestru przedsiębiorców, dokonuje zarząd lub osoba upoważniona do działania w imieniu zarządu, w terminie 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy spółki. Zgłoszenia powinno zawierać:

1) Firmę, siedzibę i adres spółki,	(formularz: KRS W3)
2) przedmiot działalności spółki,	(formularz: KRS WM)
3) wysokość kapitału zakładowego,	(formularz: KRS W3)
4) określenie, czy wspólnik może mieć więcej niż jeden udział,	(formularz: KRS W3)
5) nazwiska, imiona i adresy członków zarządu oraz sposób reprezentowania spółki	(formularz: KRS WK)
6) nazwiska i imiona członków rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej, jeżeli była ustanowiona	(formularz: KRS ZK)
7) określenie wkładów niepieniężnych, jeżeli wspólnicy wnoszą takie wkłady	(formularz: KRS W3)
8) czas trwania spółki, jeżeli jest oznaczony,	(formularz: KRS W3)
9) Wskazanie pisma przeznaczonego do ogłoszeń spółki	(formularz: KRS W3)

W przypadku spółki jednoosobowej, zgłoszenie powinno zawierać dane i adres jedynego wspólnika oraz wzmiankę o tym, że jest jedynym wspólnikiem.

Do zgłoszenia należy ponadto załączyć:

1. umowę spółki
2. oświadczenie wszystkich członków zarządu o tym, że wkłady na pokrycie kapitału zakładowego zostały w całości wniesione,
3. dowód ustanowienia organów spółki (uchwała wspólników, chyba że organy zostały ustanowione w umowie spółki). Dokument ten powinien zawierać skład osobowy powołanych organów.
4. Listę wspólników, ze wskazaniem liczby i wartości nominalnej udziałów każdego z nich. Lista ta powinna być podpisana przez każdego członka zarządu. (formularz: KRS WE)

Na podstawie prawidłowo złożonego wniosku sąd dokonuje wpisu do rejestru w oparciu o dane zawarte w zgłoszeniu. Spółka jest już pełnoprawną spółką z o.o.

ważna uwaga: osoby zagraniczne nie będące osobami fizycznymi muszą ponadto przedstawić

- aktualne odpisy z rejestru sądowego każdego ze współników wraz z apostille,
- tłumaczenia przysięgle odpisów z rejestrów sądowych oraz apostille.

7. SPÓŁKA ZAREJESTROWANA, CO DALEJ ?

W grudnia 2014 roku miała miejsce zasadnicza zmiana procedur w zakresie nadawania numerów NIP i Regon, która stała się zdecydowanie prostsza i szybsza, dzięki zautomatyzowaniu całego procesu nadawania powyższych numerów. W nowym systemie, dane wpisane przez sąd do rejestru przedsiębiorców, są przekazywane elektronicznie do Centralnego Rejestru Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników (CRP KEP), które obecnie stanowi wspólne źródło danych dla rejestru REGON i ZUS. Numer identyfikacji podatkowej jest nadawany automatycznie, po otrzymaniu danych przez CRP KEP i automatycznie aktualizowane w KRS. Po dokonaniu wpisu w KRS, przedsiębiorca otrzyma zaświadczenie potwierdzające otrzymanie numerów NIP i REGON.

Oprócz podstawowych danych przekazanych z KRS, należy również przekazać dane uzupełniające na potrzeby CRP KEP, rejestru REGON i ZUS. Obowiązek przekazania danych uzupełniających spoczywa na reprezentantach spółki i powinien być dokonany na urzędowym formularzu NIP-8, za pośrednictwem urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę spółki. Termin na wniesienie danych do urzędu wynosi 21 dni od dnia uzyskania wpisu numerów identyfikacji w KRS, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku spółki zatrudniającej pracowników, termin ten ulega skróceniu do 7 dni liczonych od dnia zatrudnienia pierwszego pracownika.